

[Anders Poulsen]

givningen sådan, at virksomhedernes drift tilgodeses mest muligt. I den forbindelse vil jeg godt nævne, at det burde være klart for alle, at skattemæssige afskrivninger intet har med statstilskud at gøre, som hr. Rahbæk Møller var inde på. Det er klart et fradrag for en forringelse af disse driftsmidler, det er en klar driftsomkostning.

Afskrivningslovens bestemmelser må ikke genere virksomhedernes investeringsplanlægning, og det er jo netop, hvad halvårsreglen, skattemæssig afskrivning på redskaber og maskiner, gør. Jeg vil godt i den forbindelse sige til ministeren for skatter og afgifter, at jeg forstår egentlig ikke ministerens argumentation, som går på opretholdelse af netop denne tidsmæssige forskydning, som ligger i de nugældende regler. Det er en tidsmæssig forskydning, der griber stærkt ind i investeringsplanlægningen og virker stærkt forstyrrende i erhvervsvirksomhederne. Jeg kan ikke se det rimelige i ministerens argumenter for at opretholde denne tidsforskydning.

Så taler ministeren om et vist misbrug i den forbindelse. Jeg vil gerne sige til ministeren: i denne relation er det altså virksomhederne, der misbruges, hr. minister. Jeg vil godt spørge ministeren direkte: hvad er det for et misbrug, ministeren taler om? Kan vi ikke få nogle eksempler på misbrug i denne forbindelse?

Jeg vil også godt i forbindelse med dette nævne, at en ophævelse af halvårsreglen i virkeligheden kun vil betyde uhyre lidt hvad angår skatteprovenu, hvis vi ser dette over blot en lidt længere periode. Ja, hvis vi indregner den merværdi, samfundet vil få ved at fjerne investeringsforstyrrelserne i erhvervsvirksomhederne, er der ikke tvivl om, at der endda er tale om et positivt provenu for samfundet. Der er her tale om et område, hvor vi kan smidiggøre og lette forholdene for erhvervslivet, i virkeligheden uden at det koster staten penge.

Jeg vil derefter gerne takke de ordførere, der har udtalt sig positivt om lovforslaget. Fru Aase Olesen kunne ikke forstå, hvorfor halvårsreglen virkede så upraktisk. Det er såmænd meget let at forstå. Vi kan tage et meget let eksempel og tænke os en erhvervsvirksomhed, der i sidste halvår af sin indkomstperiode sælger f. eks. for 60.000 kr. og i sidste halvår af indkomstperioden tillige køber for 100.000 kr.; der er altså tale om et

bytte med en byttesum på 40.000 kr. Desværre er det sådan, at hele salgssummen skal fragå saldo værdien, hvorimod kun 50 pct. af købesummen kan tilskrives saldo værdien. Afskrivningsgrundlaget forringes altså i denne situation med 10.000 kr. for den pågældende erhvervsvirksomhed. Det er blot et af eksemplerne på, hvor upraktisk denne halvårsregel er at arbejde med.

Den sidste del af forslaget § 1, nr. 2, vedrører § 6 A. Vi mener, at beløbet på 65.000 kr., som jo nu er fastsat som overgrænse for den anskaffelsessum for personbiler og visse varebiler, hvorpå der kan foretages skattemæssig afskrivning, er tiden løbet fra. Det må være rimeligt at regulere disse 65.000 kr., og da foreslår vi størrelsesordenen 90.000 kr.

Jeg vil gerne i den forbindelse sige til hr. Arne Melchior, at der skal såmænd ikke være tvivl om, at vi har set tilbage på det forslag, centrum-demokraterne stillede; det er egentlig inspirationen til forslaget, og det er såmænd også derfra, vi har hentet beløbsgrænsen 90.000 kr. Der kunne måske være ting, der talte for, at denne beløbsgrænse endda blev reguleret noget højere op end til disse 90.000 kr., men vi har ment, at det var rigtigt at holde ved de 90.000 kr.

Jeg vil godt takke de partier, der har givet tilslutning også til denne ændring, og det gælder fremskridtspartiet, hr. Glistrup, det gælder centrum-demokraterne, kristeligt folkeparti og retsforbundet. Desværre mente ministeren heller ikke, at han kunne støtte denne ændring, og han anførte i den forbindelse, at det fortsat lod sig gøre at anskaffe rimelige biler til 65.000 kr. Jeg ville nu gerne have svar fra ministeren på, hvad det er for biler, ministeren tænker på her. Det er, tror jeg, fuldstændig udelukket at anskaffe rimelige bilstørrelser til den her nævnte anvendelse til 65.000 kr. i dag. Det lader sig slet og ret ikke gøre. Jeg vil godt have eksempler på dette fra ministerens side.

Sluttelig skal jeg anbefale forslaget til en velvillig behandling under udvalgsarbejdet, og jeg håber også, at vi under dette udvalgsarbejde vil formå de partier, der ikke har kunnet give tilslutning her ved førstebehandlingen, til at gå positivt ind i dette udvalgsarbejde.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):